

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.I.290/2026/10.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Domonyai Alexa, a tanács elnöke
Dr. Gunyecz Zoltán, előadó bíró
Dr. Gimesi Ágnes, bíró
Dr. Schmidt Péter, bíró
Dr. Tuba István Krisztián, bíró

Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2026. május 26.
Az ügy tárgya: emberölés büntette
Terhelt: terhelt1

Elsőfok: Somogy Megyei Bíróság, B.303/2008/21., ítélet, tárgyalás,
2008. október 17.
Másodfok: Pécsi Ítéltábla, Bf.I.231/2008/9. végzés, nyilvános ülés,
2009. február 10.

Az indítvány előterjesztője: Legfőbb Ügyészség
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az emberölés büntette miatt terhelt1 ellen folyamatban volt büntetőügyben a Legfőbb Ügyészség által a terhelt javára előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Somogy Megyei Bíróság B.303/2008/21. számú ítéletét és a Pécsi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.I.231/2008/9. számú végzését hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye. Ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Somogy Megyei Bíróság a 2008. október 17. napján kihirdetett B.303/2008/21. számú ítéletével terhelt1 terheltet bűnösnek mondta ki emberölés büntetésében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b), d) és f) pont]. Ezért öt életfogytig tartó, fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Akként rendelkezett, hogy a terhelt nem bocsátható feltételes szabadságra. A jármű önkényes elvétele [korábbi Btk. 327. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont] miatt indult eljárást megszüntette. Rendelkezett a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről is.

[2] A Pécsi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2009. február 10. napján meghozott Bf.I.231/2008/9. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnjelekre vonatkozó részét hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot e körben különleges eljárás lefolytatására utasította, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] **II.** A jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben a Legfőbb Ügyészség BF.994/2025/4. számon – a Be. 651. § (3) bekezdésében előírt kötelezettségére hivatkozással, a Be. 649. § (4) bekezdésében foglalt okból – a terhelt javára felülvizsgálati indítványt terjesztett elő.

[4] A felülvizsgálati indítvány alapjául arra hivatkozott, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) terhelt1 védője által előterjesztett, 13727/20. számon iktatott kérelme alapján – a keresetek hasonló tartalma miatt további 15 kérelemmel együtt egyesített eljárásban – meghozott, 2025. március 4. napján véglegessé vált ítéletében megállapította, hogy az eljáró bíróságok megsértették az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4. napján kelt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 3. cikkét.

[5] Kifejtette, hogy az EJEB ítélete önmagában nem dönti el a bűnfelelősséget, de olyan jogi tény, amely megalapozza a jogerős ügydöntő határozat egyezményesértő részének kiküszöbölésére alkalmas felülvizsgálati eljárást (EBH 2015.B.7.), erre figyelemmel az Egyezmény 3. cikkének megsértése megalapozza a felülvizsgálati eljárást.

[6] Felülvizsgálati ok azonban álláspontja szerint nem valósul meg, ezért az anyagi jogerő feloldására és a jogerős határozat megváltoztatására nincs törvényes lehetőség, ha a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv nem az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását tekintette egyezményesértőnek, hanem egy olyan – már a büntetés végrehajtás szakaszába tartozó – felülvizsgálati lehetőség olyan időpontban történő megnyílását, amely az EJEB által ajánlott idő kitöltése után „de facto” csökkenthetővé teszi az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt büntetését.

[7] Előadta, hogy az EJEB az Egyezmény 3. cikkének megsértését az egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési eljárás végrehajtásáról szóló 2014. évi LXXII. törvény által módosított 2013. évi CCXL. törvény szabályozásának – általa vélt – jogszabályi hiányosságára alapozta, amely nem az ítéletet hozó bíróság eljárására, illetve az ügydöntő

jogerős határozatra vonatkozik. Rámutatott, hogy e szabályokon változtatni nem a jogalkalmazás, hanem a jogalkotás feladata, amennyiben pedig jogalkotásra van szükség, úgy felülvizsgálati ok nem valósul meg, nem keletkezik felülvizsgálati döntési jogkör, mert a hiányzó szabályt a Kúria nem alkothatja meg, és nem pótolhatja azt az Egyezmény közvetlen alkalmazásával (EBH 2018.B.6.).

[8] Hangsúlyozta, hogy a 3/2015. Büntető jogegységi határozat 2. pontja szerint nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv döntése folytán, törvényben kihirdetett nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat meghozatala nem közvetlenül az Egyezmény alapján, hanem az emberi jogi szerv döntésének alapulvételével annak magyar jogrendszerbe beillesztésével, a büntetőeljárásról szóló törvény szerinti felülvizsgálati eljárás lefolytatásával, az egyezményesértéssel nem érintett hatályos jogszabályok alkalmazásával történik.

[9] A Bfv.I.199/2025/8. számú döntésre hivatkozással rámutatott, hogy a jogalkalmazás nem veheti át a jogalkotás szerepét, érvényes és hatályos jogszabály alkalmazását nem mellőzheti, törvény ellen nem ítélt. Álláspontja szerint ezért a kötelezően lefolytatandó felülvizsgálati eljárásban a Kúria azt állapíthatja meg, hogy a konkrét ügyben az egyezményesértés jogalkalmazói eszközökkel nem orvosolható, és így az EJEB ítélete alapján nincs ok és mód az alapügyben meghozott ítélet megváltoztatására.

[10] Mindezekre tekintettel – és mert a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti eljárási szabálysértést nem észlelt – arra tett indítványt, hogy a Kúria a Be. 662. § (1) és (3) bekezdése alapján a támadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[11] Az ügyben a terhelt és kirendelt védője nem tett észrevételt.

[12] **III.** A Legfőbb Ügyészség felülvizsgálati indítványa alapos.

[13] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amelyre a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással kerülhet sor. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[14] A Be. 659. § (5) bekezdése értelmében a Kúria a megtámadott határozatokat kizárólag a felülvizsgálati indítványban megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül. A Kúria ugyanakkor a Be. 659. § (6) bekezdése szerint a megtámadott határozatot a Be. 649. § (2) bekezdés alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be.

[15] A Be. 648. § c) pont II. fordulata szerint felülvizsgálatnak van helye a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv határozata alapján.

[16] Felülvizsgálati okot jelent, ha a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv megállapította, hogy az eljárás lefolytatása vagy a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata megsértette a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezését, feltéve, hogy a nemzetközi emberi jogi szerv joghatóságának Magyarország alávetette magát [Be. 649. § (4) bekezdés]; illetve, ha a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv a nemzetközi szerződés azon rendelkezésének megsértését állapította meg, amely olyan eljárási szabálysértést valósított meg, amely a törvény szerint felülvizsgálattal nem, csak fellebbezéssel támadható [Be. 649. § (5) bekezdés].

[17] 2. Az Egyezményt és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyvet az 1993. évi XXXI. törvény hirdette ki.

[18] E törvény 3. § b) pontja alapján a Magyar Köztársaság Kormánya az Országgyűlés felhatalmazása alapján, a megerősítésről szóló okirat letétbe helyezésekor tett nyilatkozatában az Egyezmény 46. cikkével, a 4. számú kiegészítő jegyzőkönyv 6. cikkével és a 7. számú kiegészítő jegyzőkönyv 7. cikkével összhangban teljes jogúan és külön megállapodás nélkül,

a viszonyosság feltételével kötelezőnek ismerte el az EJEB joghatóságát, az Egyezményt és a kiegészítő jegyzőkönyvei értelmezésével és alkalmazásával összefüggő minden üggyel kapcsolatban, amennyiben az ezen ügy alapjául szolgáló tények az Egyezménynek és a kiegészítő jegyzőkönyvnek Magyarországra nézve történő hatályba lépését követően következtek be. A törvény az 5. § alapján a kihirdetését követő 8. napon, azaz 1993. április 15. napján lépett hatályba.

[19] A szerződő felek az Egyezmény 46. cikk (1) bekezdése szerint vállalták, hogy magukra nézve kötelezőnek tekintik az EJEB végleges ítéletét minden ügyben, amelyben félként szerepelnek.

[20] 3. terhelt1 terhelt jogi képviselője 2020. március 2. napján, 13727/20. számon terjesztett elő kérelmet az EJEB-nél, sérelmezve, hogy a terheltet a feltételes szabadságra bocsátást lehetősége nélkül életfogytig tartó szabadságvesztésre ítéleték, a kötelező kegyelmi eljárásra csak 40 év elteltével kerülhet sor, ez pedig embertelen és megalázó büntetés. Az EJEB a kérelmet 15 hasonló tárgyú kérelemmel együtt, egyesített eljárásban bírálta el és a terhelt1 és mások kontra Magyarország (13727/20. számú és 15 másik kérelem) ügyben a 2025. március 4. napján véglegessé vált ítéletében megállapította az Egyezmény 3. cikkének megsértését.

[21] 3.1. Az EJEB a határozat II. részében az egyezményesértéssel kapcsolatban a 4-11. pontban az alábbi megállapításokat tette:

- a feltételes szabadságra helyezés lehetősége nélküli, életfogytig tartó szabadságvesztés büntetésre vonatkozó releváns elveket a bíróság a T. P. és A. T. kontra Magyarország (37871/14. és 73986/14., 2016. október 4.) ügyben foglalta össze,
- amely szerint az, hogy a kérelmezők feltételes szabadságra bocsátására – kötelező kegyelmi eljárás keretében – legkorábban szabadságvesztés büntetésük 40 évének letöltése után kerülhet sor, elegendő annak megállapításához, hogy a 2015-től hatályos magyar szabályozás nem biztosítja a kérelmezők életfogytig tartó büntetésének tényleges csökkenthetőségét;
- a fenti megállapítás és az új jogszabályban előírt megfelelő eljárási biztosítékok hiánya alapján a bíróság nem talált olyan tényt vagy érvet, amely alapján a T. P. és A. T. kontra Magyarország ügyben hozott döntéstől eltérő következtetésre kellett volna jutnia a panaszok elfogadhatóságáról és megalapozottságáról;
- mindezekből következően az Egyezmény 3. cikkének megsértése megállapítható, és ez önmagában elegendő elégtételt jelent a kérelmezőket ért nem vagyoni kárért.

[22] 3.2. A T. P. és A. T. kontra Magyarország ügy releváns megállapításai a következők:

- Az Egyezmény 3. cikke vagy bármely más rendelkezése önmagában nem tiltja nagykorú elkövetővel szemben életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabását, ilyen büntetés az Egyezmény rendelkezéseivel nem összeegyeztethetetlen, amennyiben az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés de jure és de facto csökkenthető [38. pont, hivatkozással a Murray kontra Hollandia (10511/10., 2016. április 26.) ügyre].
- Az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés csökkenthetőségét célzó felülvizsgálatra annak felmérése érdekében van szükség, hogy a büntetés letöltése során bekövetkeztek-e olyan változások, amely miatt a további fogvatartás legitim kriminológiai okai már nem állnak fenn [38. pont, hivatkozással a Vinter és mások kontra Egyesült Királyság (66069/9., 130/10., 3896/10., ECHR 2013.) ügyre].
- Az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés csak abban az esetben felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, ha mind a szabadságra bocsátás, mind a felülvizsgálat lehetősége fennáll, és ezeket már a büntetés kiszabásának időpontjában biztosítják [41. pont, hivatkozással a Vinter és mások kontra Egyesült Királyság ügyre].

- A vizsgált összehasonlító és nemzetközi jogi dokumentumok alátámasztják egy olyan jogi mechanizmus szükségességét, amelynek keretében az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetést legkésőbb a kiszabását követő 25 év múltán garantáltan felülvizsgálják [41. pont].
 - A 40 éves időszak, amelyet a fogvatartottnak le kell töltenie, mielőtt első ízben kegyelmet remélhet, sokkal hosszabb, mint az összehasonlító és nemzetközi jogi konszenzus alapján a garantált felülvizsgálatra javasolt maximális időszak [45. pont].
 - Egy ennyire elhúzódó várakozási idő meghaladja a tagállam számára biztosított bármilyen mértékű mérlegelési jogosultság határait [45. pont].
 - Önmagában az a tény, hogy a kérelmezők számára csak 40 év letöltését követően lehet remény a feltételes szabadságra bocsátásra, megfelelő alap annak megállapítására, hogy az „új magyar jogszabály” (*megj.: kötelező kegyelmi eljárás*) nem biztosítja a szabadságvesztés büntetés de facto csökkenthetőségét. Ilyen hosszú idő szükségtelenül késlelteti annak felülvizsgálatát, hogy beállt-e olyan jelentős változás, amelynek következtében a további fogvatartás nem indokolt.
 - A magyar jogban az elnöki kegyelem nem biztosítja az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés de jure és de facto csökkenthetőségét [46. pont, hivatkozással a M.L. kontra Magyarország (73593/10., 2014. május 20.) ügyre].
 - A kötelező kegyelmi eljárás egyéb szabályai is aggályosak, így az, hogy a végső döntést meghozó köztársasági elnököt döntésekor nem kötik a Kegyelemi Bizottság eljárására irányadó kritériumok, így a szabályozás nem kötelezi annak mérlegelésére, hogy a további fogvatartás kriminológiai alapon legitim-e vagy sem, a szabályozás továbbá nem ír elő határidőt sem a köztársasági elnök, sem az igazságügyi miniszter részére.
 - Mindezek alapján az Egyezmény 3. cikkét megsértették.
- [23] 4. Az Egyezmény 3. cikke alapján senkit nem lehet kínzásnak, vagy embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni.
- [24] 4.1. Magyarország Alaptörvénye III. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgátságban tartani.
- [25] A kínzás, embertelen, megalázó bánásmód, illetve büntetés alkotmányos tartalmát az Alkotmánybíróság a 32/2014. (XI. 3.) AB határozatban vizsgálta, amelynek során irányadónak tekintette az EJEK-nek az Egyezmény 3. cikkét értelmező joggyakorlatát. Eszerint a 3. cikkben felsorolt tilalmak közös vonása, hogy mindegyikük bizonyos fokú testi, illetve lelki gyötrelmet, szenvedést, illetve fájdalmat okoz az érintett egyén számára. Az EJEK joggyakorlata alapján a kínzás, embertelen bánásmód vagy büntetés, illetve megalázó bánásmód vagy büntetés között egyfelől a szenvedés intenzitása alapján lehet különbséget tenni. Ennek alapján embertelen bánásmódnak vagy büntetésnek minősül minden olyan, az érintettnek komoly testi, illetve lelki szenvedést okozó magatartás, amely nem éri el a kínzás megállapításához szükséges mértéket. Megalázónak akkor tekinthető a szabadságvesztés büntetés, ha a célja az érintett személy lealacsonyítása {indokolás [34]-[36] és [50] bekezdés}.
- [26] Az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdése szerint senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani. Tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés csak szándékos, erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt szabható ki.
- [27] Erre tekintettel a 3/2015. büntető jogegységi határozat 1. pontja megállapította, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztésből feltételes szabadságra bocsátás kizárásának

lehetősége az alkotmányos jogrend része, amelynek – törvényi előfeltételek megvalósulása esetén történő – bírósági alkalmazását nemzetközi szerződés nem tiltja.

[28] 4.2. A Be. 659. § (4) bekezdése alapján, a Be. 649. § (4) bekezdésében meghatározott esetben a felülvizsgálati indítványt a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabály figyelmen kívül hagyásával, illetve a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével kell elbírálni.

[29] Ennek megfelelően a megjelölt jogegységi határozat 2. pontjában megállapította azt is, hogy a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv döntése folytán, törvényben kihirdetett nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat meghozatala nem közvetlenül az Egyezmény, mint ítélezésre szolgáló anyagi vagy eljárási jogszabály alapján, hanem az emberi jogi szerv döntésének alapulvételével, annak magyar jogrendbe beillesztésével, a büntetőeljárásról szóló törvény szerinti felülvizsgálati eljárás lefolytatásával, az egyezményesértéssel nem érintett hatályos jogszabályok alkalmazásával történik.

[30] A Kúria korábban számos határozatában kifejtette, hogy az EJEB egyezményesértést megállapító döntése akkor képezi felülvizsgálati eljárás alapját, ha a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezésének sérelme a büntetőügyben eljáró bíróság jogerős ügydöntő határozatában, vagy az ügydöntő határozathoz vezető büntetőeljárásban valósul meg (EBH 2015.B.7., BH 2022.41.).

[31] A Kúria tehát a konkrét ügyekben meghozott, konkrét bírósági ítéletek rendelkezéseit vizsgálhatja felül, azaz a büntető és a büntetőeljárási törvények rendelkezéseinek az eljáró bíróságok általi alkalmazását, valamint azt, hogy ennek alkalmazása során történt-e egyezményesértés vagy sem {EBH 2018.B.6., Kúria Bfv.II.885/2023/17., indokolás [36] bekezdés, Kúria Bfv.I.1272/2023/8., indokolás [47] bekezdés}.

[32] 4.3. Az egyezményesértés megállapítása miatti felülvizsgálati eljárásban – eltérő szabály hiányában – a Be. XC. Fejezetében szabályozott, felülvizsgálatra irányadó rendelkezések alapján kell eljárni.

[33] A Be. 650. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható, a Be. 659. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[34] Ezek a törvényhelyek a nemzetközi szerződés rendelkezésének megsértése miatt indult felülvizsgálati eljárásban is irányadók, ezért a Kúriának a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével a jogerős határozatban megállapított tényállás alapján kell vizsgálnia, hogy a terhelt bűnösségének megállapítása tekintetében lehetséges-e a nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat hozatala, vagy ahhoz az eljárás megismétlése szükséges.

[35] A felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatban az eljáró bíróságok terheltl terhelttel szemben az elkövetéskor hatályos büntető törvény, azaz a korábbi Btk. 2007. augusztus-szeptember idején hatályosan szabályai alkalmazásával szabták ki a büntetést.

[36] A korábbi Btk. 40. § (1) bekezdés szerint a szabadságvesztés határozott ideig vagy életfogytig tart.

[37] A korábbi Btk. 40. § (3) bekezdése alapján életfogytig tartó szabadságvesztés azzal szemben szabható ki, aki a bűncselekmény elkövetésekor a huszadik életévét betöltötte.

[38] A korábbi Btk. 47/A. § (1) bekezdése értelmében életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a bíróság az ítéletében meghatározza a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, vagy a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizárja.

[39] A korábbi Btk. 166. § (2) bekezdés b), d) és f) pontja értelmében a büntetés tíz évtől tizenöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha az emberölést nyereségvágyból, illetve különös kegyetlenséggel, illetve több emberen követik el.

[40] Az elkövetéskor 39 éves terhelt1 terhelt terhére megállapított bűncselekményt a jogerős ítélet a korábbi Btk. 166. § (1) bekezdése és (2) bekezdés b), d) és f) pontjaként minősítette, ily módon vele szemben életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabható volt, és ugyancsak törvényes lehetőség volt a feltételes szabadságra bocsátás kizárására is.

[41] 5. Az EJEB által a M.L. kontra Magyarország ügyben 2014. május 20. napján hozott ítélet alapján és annak következményeképp a magyar jogalkotó létrehozta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből kizárt életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt kötelező kegyelmi eljárása (a továbbiakban: kötelező kegyelmi eljárás, illetve kötelező kegyelem) jogintézményét, amelyet a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvényben (a továbbiakban: Bv. tv.) szabályozott. A Bv. tv. 46/A. §-a szerint a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből kizárt életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt esetben hivatalból kegyelmi eljárást kell lefolytatni, amely független az addig is és azóta is létező „általános” kegyelmi eljárástól (a továbbiakban: elnöki kegyelem). A kötelező kegyelem lényegi eleme, hogy megindítására a törvény erejénél fogva sor kerül, amikor a terhelt az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetéséből 40 évet kitöltött. Az eljárás bár kötelezően megindul, de lefolytatásának a terhelt hozzájárulása alapfeltétele [Bv. tv. 46/B. §].

[42] A terhelt1 és társai kontra Magyarország ügyben az EJEB a fentiek szerint úgy foglalt állást, hogy a magyar jogban az elnöki kegyelem nem biztosítja az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés de jure és de facto csökkenthetőségét, a kötelező kegyelem pedig nem biztosítja a szabadságvesztés büntetés de facto csökkenthetőségét.

[43] 6. Az EJEB döntése azonban a jelen esetben – ahogyan a M.L. kontra Magyarország és a T.P. és A.T. kontra Magyarország ügyekben – sem azt állapította meg, hogy az eljárás bíróságok egyezményesértő módon jártak el jogalkalmazó tevékenységük során, hanem azt, hogy a kötelező kegyelmi eljárás szabályozása egyezményesértő. Ebből viszont nem következik az, hogy a bíróság által alkalmazott jogszabály, vagy az annak alapján született ítéleti rendelkezés egyezményesértő lenne. A Kúria azonban a felülvizsgálati eljárásban kizárólag az adott ügyben született jogerős ítélet rendelkezéseit vizsgálhatja, vagyis azt, hogy a terhelt ügyében született ítéleti rendelkezések megfelelnek-e a jogszabályoknak.

[44] A Kúria következetes ítélkezési gyakorlata alapján az anyagi jogerő feloldására, a jogerős határozat megváltoztatására nincs törvényes lehetőség, és a megtámadott ítélet hatályban tartása indokolt, ha az EJEB nem a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását, és nem a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének perbíróság általi kizárását tekintette egyezményesértőnek, hanem egy – már a büntetés-végrehajtás szakaszába tartozó – olyan felülvizsgálati lehetőség hiányát, amely az EJEB által ajánlott idő kitöltése után és a köztársasági elnök kegyelmi eljárását és döntését is garantáló módon tenné „de facto” csökkenthetővé az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt büntetését (EBH 2018.B.6.I.).

[45] 7. A felrótt hiányosság jogalkalmazással nem, hanem kizárólag jogalkotással orvosolható. Ha pedig jogalkotásra van szükség, akkor nem felülvizsgálati ok valósul meg, nem keletkezik felülvizsgálati döntési jogkör, mert a hiányzó szabályokat a Kúria nem alkothatja meg, és nem is pótolhatja azt az Egyezmény közvetlen alkalmazásával.

[46] Mindezekre figyelemmel terhelt1 terhelt tekintetében az EJEB ítéletében megállapított egyezményesértés a felülvizsgálati eljárásban nem orvosolható, a jogerős ügydöntő határozat megváltoztatására a Be. 662. § alapján nem kerülhet sor és a hatályon kívül helyezés Be. 663. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételei sem állnak fenn.

[47] A Kúria a terhelt1 kontra Magyarország ügyben született EJEB ítélet alapján eddig már lefolytatott felülvizsgálatok eredményeképp született határozatait (Bfv.III.997/2025/32., Bfv.II.1026/2025/17., Bfv.III.1457/2025/9.) és az EJEB ítéletben hivatkozott T. P. és T. A. mások kontra Magyarország ügyben hozott ítélettel összefüggésben lefolytatott felülvizsgálati eljárások eredményeképp született határozatait (Bfv.III.914/2017/13. és Bfv.III.917/2017/11.), az abban kifejtetteket, és egységes gyakorlatát a jelen ügyben is megerősíti, mert nem látta indokát annak, hogy e határozataitól eltérjen.

[48] A Kúria hivatalból lefolytatott vizsgálata [Be. 659. § (6) bekezdés] során a felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértés [Be. 649. § (2) bekezdés] nem észlelt.

[49] **A döntés elvi tartalma**

Az anyagi jogerő feloldására, a jogerős határozat megváltoztatására nincs törvényes lehetőség és a megtámadott ítélet hatályban tartása indokolt, ha az EJEB nem a (tényleges) életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását és nem a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének perbíróság általi kizárását(vagy az abból történő feltételes szabadságra bocsátás kezdő időpontjának bírói meghatározását) tekintette egyezményesértőnek, hanem egy olyan felülvizsgálati lehetőség hiányát, amely az EJEB által ajánlott idő kitöltése után „de facto” tenné csökkenthetővé az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt büntetését.

[50] V. Mindezekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen, a Be. 655. § (1) bekezdés szerinti összetételben eljárva terhelt1 terhelt tekintetében a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[51] A felülvizsgálati eljárásban bűnügyi költség nem merült fel.

[52] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja kizárja.

[53] Az ugyanazon jogosult általi ismételt indítvány előterjesztésének tilalma, illetve az azonos tartalmú indítvány ismételt előterjesztésének tilalma a Be. 652. § (6) és (7) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdése alapján az ilyen indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2026. május 26.

Dr. Domonyai Alexa s.k. a tanács elnöke, Dr. Gunyecz Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Gimesi Ágnes s.k. bíró, Dr. Schmidt Péter s.k. bíró, Dr. Tuba István Krisztián s.k. bíró